

İsmi Sen Koy

– AhmetÇELİK · 01 Haziran 2010

Etrafını iyi gör, hain düşmanı dağıt.
Bu vatan nöbetidir, yakmasın kimse ağıt.
Hainlerin boynuna, astın mı bir de kâğıt.
Mesleği başkasına uşaklıktır diyerek.

Önce saklayıp, sonra inini bildirecek.
Yok etmesen de zaten ağası öldürecek.
Gerilmiş bu yüzleri, şimdi kim güldürecek?
Parsellenmiş uzaydan toprak verip silerek.

Hem dağlarda tarzanca yaşamayı kim takar.
Yapışmaz kırdığın fidan, sakar oğlu sakar.
Şüphesiz aldatılman benim canımı yakar.
Çıkılmaz bu yokuşlar, kağnıları yiterek.

Arazi satışları ayda devam ediyor.
Neyin varsa dünyada, satta bize gel diyor.
Anlamadın mı sana kefen bile çok diyor.
Kim bilir hangi çölde kaktüs gibi biterek.

Kevser, Nil, Fırat, Dicle arzı mevudun yolu.
Karasu, aras onun iki önemli kolu.
Cennet; ya üstünde, ya altında Anadolu.
Ruhu açlar; doyar mı insan eti yiyerek.?

Haykırmak istiyorum, dağların yücesine.
Bir saksıda çiçek ol, vuslatın gecesine.
Gözleri açık gider, Mehmedim ecesine.
İçtiği şehadeti, Cennet mekân bilerek.

27.02.2008

Ahmet Çelik

Ceyhan